

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.569 van 17 mei 2001
in de zaak A. 98.568/VII-23.132.**

In zake : 1. de n.v. MALMAR,
2. de n.v. MALMAR INVEST,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat S. VAN GEETERUYEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 180

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VANDEPUT,
kantoor houdende te HASSELT,
Leopoldplein 8.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. MALMAR en de n.v. MALMAR INVEST op 20 december 2000 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 21 november 2000 waarbij hun beroep, aangetekend tegen de beslissing van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) van 4 augustus 2000 waarbij zij worden aangemaand om een aangepast bodemsaneringsproject voor te leggen overeenkomstig de bepalingen van artikel 17, § 2, van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, ongegrond wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 26 maart 2001
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 april
2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
S. VAN GEETERUYEN, die verschijnt voor de verzoekende
partijen en van Advocaat A. CLABOTS die, loco Advocaat
M. VANDEPUT verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en
dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig
nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen het aangevoerde nadeel steunen op het onjuiste uitgangspunt dat met het bestreden besluit een dure saneringsmethode wordt opgelegd, dat, immers, met het bestreden besluit wordt opgelegd om een aantal opties te onderzoeken naar kostprijs en resultaat, rekening houdend met de artikelen 7 en 8 van het bodemsanerings-decreet; dat met name "meerdere verschillende relevante saneringstechnieken moeten worden uitgewerkt waarbij gepoogd wordt om zoveel mogelijk verontreiniging te verwijderen, mogelijks samen met civieltechnische werkzaamheden"; dat slechts nadat die opties zijn onderzocht, een beslissing kan worden genomen aangaande de uit te voeren saneringsmethode; dat de verzoekende partijen met hun uiteenzetting niet aantonen dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen zonder dat vooralsnog een onderzoek moet worden gedaan naar de ontvankelijkheid van de vordering in hoofde van de verzoekende partijen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeventien mei tweeduizend en een,
door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.